

SVENSK MUSIKTIDNING

N:r 7.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Brunkeberg 14 97.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 2 April 1908.

Expedition: Kammarkärgatan 6.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspris 20 öre pr petitråd.

26:e Årg.

Heinrich Grünfeld.

På konserterande violoncellvirtuoser har denna säsong varit rik. I slutet af förra året gästade oss Hugo Becker, efter honom följde i år fröknar Suggia och Caponsacchi; nu senast ha vi besök af den utmärkte violoncellmästaren Heinrich Grünfeld i sällskap med en här förut obekant kvinlig pianist, fröken Gertrud Marcks.

Det är, som bekant, icke första gången hr Grünfeld låter höra sig i vår hufvudstad, men det är hela sjutton år sedan man först och senast hade tillfälle dertill. Med sin ett par år äldre broder, den betydande pianisten Alfred

Grünfeld, gaf han här 1889 konserter i Musikaliska Akademien sista januari, 5 och 7 februari, sedan han förut väckt stort uppseende som mästare på sitt instrument i Köpenhamn, Göteborg och Kristiania. Rikligt bifall skördade han äfven här, och de båda bröderna fingo erkännande af att stå på höjden af konstnärlighet. Alfred Gr. excellerade i ett mjukt och smekande spel, tillika ådagaläggande mycken kraft och bravur speciellt i sina stora, briljanta, smakfullt komponerade fantasier öfver Wagner-motiv och Gounods »Faust», hvarjemte en Menuett och Mazurka för violoncell, spelad af brodern, slog mycket an. Med honom spelade han för öfrigt på dessa konserter sonater af Beethoven, Saint-Saëns och Mendelssohn.

Heinrich Grünfeld är född i Prag d. 21 april 1855 och är lärjunge af konservatoriet därstädes. Sedan 1876 har han varit bosatt i Berlin, der han under åtta år var lärare vid Kullaks akademi och med pianisterna Xaver Scharvenka och Max Pauer, violinisterna P. Holländer, Sauret, och Zajic föraustaltat triosoar. År 1886 utnämndes han till kejerlig hof-violoncellist. Vid sitt förra nämnda konserterande här väckte han oblandad tillfredsställelse med sin skära, klara ton och sin fulländade teknik, bl. a. uti Moszkowskis »Guittarre», Poppers »Tarantella» och »Vito» samt Boccherinis bekanta »Menuett».

Heinrich Grünfeld.

Johanne Stockmarr.

Johanne Stockmarr.

Det är nu sex år sedan den utmärkta pianisten, fröken Johanne Stockmarr, som medverkat här vid operans senaste symfonikonsert, åtföljde och biträdde lady Wilma Neruda-Hallé vid hennes konserterande här i januari 1900. Hon vann då stora sympatier här för sitt konstnärliga, smakfulla spel både som solist och ackompanjatriss. Med anledning af fröken Stockmaris nu inträffade besök meddela vi här i dagens nummer hennes porträtt.

Johanne Stockmarr är född i Köpenhamn, dotter af violinisten i hofkapellet Ferd. Stockmarr, hvars farfader, kontrabasist, inflyttade från Sachsen till den danska hufvudstaden. Fröken Stockmarr studerade först pianospelet på Köpenhamns konservatorium för prof. Edv. Helsted, sedan i Paris för mr Fissot och blef efter hemkomsten elev af Franz Neruda, hvilken hon tillräknar förtjensten af hennes talangs utbildning. Hennes första pianodebut egde rum för fjorton år sedan på en filharmonisk konsert i Köpenhamn, sedan har hon ofta offentligen uppträdd så väl i hemlandet som i Tyskland, i Kristiania, Göteborg etc. Efter en konsert i München 1889 yttrades om henne i en dervarande tidning: »En glänsande pianist lärde vi känna i fröken Stockmarr. Hennes teknik uppfyller alla moderna, högt stående fordringar och henne anslag är särdeles elastiskt och klangfullt. Men det väsentliga är, att hennes spel har ett energiskt, ofta till och med grandios och temperamentfullt drag, med en ej vanlig rikedom af nyanser. Det är en konstnärinna, som ännu kommer att låta sig mycket om talas. Hennes föredrag väckte hos åhörarna starkaste genklang.» Vi ha velat anföra denna kritik från det stora musiklandet såsom karakteriserande fröken Stockmaris pianistiska rang.

Om »Faust»-musiken.

Den musikaliska världen firar i år femtioårs-jubileum för Frans Liszts »Faust»-symfoni, och det storartade musikverket har, som bekant, också här i den svenska hufvudstaden blifvit för första gången uppförd på Konsertföreningens senaste konsert. Ett liknande jubileum kan också Rich. Wagners »Faust»-uvertyr, i sin omarbetade form, detta år fira.

Om den musik, som haft Goethes »Faust» till upphof, har nyligen en tysk musiktidning* haft en intressant artikel, hvilken vi taga oss friheten att delvis här med anledning af ofvannämnda jubilee återgifva.

I afseende på »Faust»-diktens inflytande på musiken kan man hufvudsak-

ligen särskilja tre särskilda slag, nämligen kompositioner af Goethes »Faust», kompositioner ur dikten och kompositioner öfver densamma. Till dessas kännedom torde vara bäst att gå kronologiskt till väga, men på fullständighet härutinnan kan man naturligtvis ej göra anspråk. Wilh. Kienzl talar i sin läsvärda bok »Aus Kunst und Leben» om 80 »Faust»-musikverk i större stil (dramatiska och orkestrala), som han räknat och nämner 25 »Faust»-komponister, hvilkas verk äro honom bekanta. Men listan omfattar ej på långt när alla. Han påvisar, att Faust-problemet i viss mening verkligen är musikaliskt: »Den ofävisliga trängtan efter gudalikheter, efter att i begreppet uppfatta universum i dess höjd och djup, finner här sitt mest stortadt uttryck». Goethe själf kände, att till ett sceniskt uppförande af hans »Faust», hvarpå han dock ej hade någon tanke, då han diktade den, musiken vore oundgänglig. Han hade, efter hvad Eckermann uppgifver, sina egna tankar om användande af musiken i sitt verk. »Första delen», menar han, »fordrar de i tragedien förnämsta konstnärer, liksom vidare i andra delen operaroller måste besättas med de förnämsta sångerskor». Då Goethe sade dessa ord till Eckermann (1827) hade redan en Schröder-Devriens lysande stjärna uppgått. På Eckermanns önskan, att en verkligt stor komponist skulle våga sig på »Faust», svarade Goethe: »Han måste vara en som likt Meyerbeer länge lefvat i Italien, så att han kan förena sin tyska natur med italienskt vis och sätt». Vi veta nu, att en sådan sammansmältning hvarken är nödvändig eller skulle vara fruktbärande och känna ej någon förlust deri att Meyerbeer icke komponerat »Faust», med hvilken han emellertid musikaliskt sysselsatt sig. År 1829 hade Goethe uppgifvit hoppet att finna en »Faust»-komponist. »Det är alldeles omöjligt», sade han. »Det fränstötande, skräckfulla, som här och där förekommer, ligger vår tid emot. Musiken måste vara af samma karaktär som i »Don Juan». Mozart skulle ha komponerat »Faust». Meyerbeer skulle kanhända förmå det, men vill ej inlåta sig på något sådant; han är allt för mycket hopflätd med den italienska teatern». Att Beethoven kände sig mäktigt dragen till Goethes snille, just såsom det uttalar sig i »Faust», veta vi, och enligt Wagner skulle hans nionde symfoni genom egelse af »Faust» ha tillkommit, detta storverk, som haft epokgörande inflytande på instrumentalmusikens område.

Gå vi nu att, enligt Kienzls förteckning, taga »Faust»-komponisterna i betraktande, så är väl den äldste Goethes samtida Joh. Friedr. Reichardt (1752—1814), hvilken komponerat icke mindre än 128 dikter af Goethe, deribland äfven ur »Faust». Såsom den andre i ordningen kan man anse den bekante kompositören till fee-

rioperor och lustspel Wenzel-Müller (1767—1835). P. J. v. Lindpaintner (1791—1856) komponerade en Faust-uvertyr. Den äldsta större Faust-musiken är väl af den bekante furst Radzivill (1775—1833); senare följa Edvard Lassen (1830—1904), Henr. Pierson (1816—1873) och på senaste tid Heinrich Zöllner (f. 1854—»Faust» 1887). Äfven Reissiger (1798—1859) Julius Rietz (1812—1877), Henry Litloff (1818—1891), Ferd. Hiller (1811—1885), W. Taubert (1811—1891), Joh. Herbeck (1831—1877) och Joh. Brahms (1833—1897) ha vågat sig på att komponera delar och sånger ur »Faust». Af alla dessa hafva väl endast Lassen och Pierson hållit sig uppe; af den senare har musiken till 2:a delen användts t. ex. vid hofteatern i Dresden. Mest betydande är väl Zöllners »Faust». Här är den Goetheska dikten bibehållen, men så mycket förkortad, att däraf bildats ett musikdrama.

Af icke tyska »Faust»-operor är Gounods mest bekant. Men här är Faust-problemet i egentlig mening skjutet åt sidan och endast den tragiska kärleks-episoden jämte några för musikalisk verkan passande scener, såsom Walpurgisnatten och Gretchen's himmelska förklaring, bibehållna. Därför kallar man också operan i Tyskland med rätta för »Margarete» för att redan med titeln påpeka, att det här handlar hvarken om Goethes »Faust» eller om den tyska Gretchen. Alldeles nedstruken var emellertid icke äfven här Weimarmästaren. I musiken till kyrksenen, i delar af fängelsescenen och i slutapoteosen stegrar sig Gounods förmåga stundom till verklig storhet, som är framsprungen ur sjäfvä dikten — ett nytt bevis på, att en äkta skald kan sporra en operakomponist till högsta möjliga utveckling af musikalisk produktion.

Mindre allmänt bekant är operan »Mefistofeles» af Arrigo Boito, Verdis sista librettist, ett verk, som i Italien haft stor framgång och äfven i Tyskland etc. blifvit uppförd samt i Sverige gått öfver Stockholms operascen öfver tvåhundra gånger (fr. 1883). Kienzl säger om denna följande: Båda delarne af Goethes »Faust»-dikt äro här sammandragna till en afton under möjligaste bibehållande af originalversen (i öfvers.). Kienzl kallar libretten ett »machverk», där »i skissartade bilder de mest sinnesbedårande momenten i båda delarne hjärtlöst afvecklats. Gretchen är jämmerligt vanställd, Faust förnedrad till en sliskig tenorist; Mefisto är visserligen hufvudpersonen, men likväl blott en stackars osmaklig teaterdjäfvul. Det hela är trots några lyckade musikaliska stämningsmoment ett försyndande mot den Goetheska anden».

Om vi nu vända oss till Spohrs »Faust», så har dennes libretto ingenting med Goethes dikt att göra. I

* Neue Mus. Zeit. Dr Kurt Mey.

parentes sagdt må erinras om, att Faust-sagan har behandlats af Marlowes, Shakespeares store föregångare, och efter Goethe i Faust-dikter af Grubbe, Bechstein och Lenau. I Spohrs »Faust» är handlingen ett brokigt virrvarr, starkt erinrande om Mozarts »Don Juan» men blott som en svag afklappning af dess libretto. Om ett Faustproblem är här alls icke någon fråga. Faust är en utsväfvande sälle, som förskrifvit sig åt satan och mördar brudgummen till en adelsdam under bröllophögtidligheten och förför bruden medelst användandet af trollmedel, som satan förskaffat honom. Musiken i det 1816 uppförda verket står långt efter »Jessondas», och det är sålunda icke underligt, att operan länge sedan försvunnit från repertoaren.

(Forts.)

Karl Maria v. Weber i Stuttgart.

De tre år Weber tillbragte i Stuttgart voro väl de tyngsta i hans lif; men om än ungdomlig obetänksamhet tillskyndade honom mycket bekymmer, så vann han å andra sidan här en erfarenhet, som för konsten och lifvet ej var utan värde.

Sedan den tjuguarige Weber år 1806 lemnat sin plats som kapellmästare vid stadsteatern i Breslau, hade han först jemte sin gamle fader funnit en asyl hos den älskvärde och konstälskande hertig Eugen af Württemberg på hans slott Karlsruhe i öfre Schlesien. Utan särskild anställning lefde han der några månader i umgänge med den hertigligen familjen och medlemmarne af det lilla kapell, som hertigen underhöll, då det mellan Preussen och Frankrike utbrutna kriget kallade hertigen till armén, under det hertiginnan stannade på Karlsruhe.

Krigets olyckliga förlopp ändrade alla dessa förhållanden. Hertiginnan lemnade Karlsruhe, kapellet blef upplöst och Weber, utan anställning eller någon utsikt till sådan, skulle jemte fadern ha stått sig slätt, om icke den ädelmodige hertigen i all sin egen olycka rekommenderat honom hos sin broder, hertig Ludvig Eugen i Stuttgart och denne förklarat sig beredd att taga den unge Weber i sin tjänst som privatsekreterare, en anställning, som, väl skött, ansågs för en guldgrufva.

Den 17 juli 1807 inträffade Weber i Stuttgart och blef genast installerad som hertigens geheimesekreterare och affärsförvaltare. Den unge konstnären egde emellertid hvarken underbyggnad eller erfarenhet för en sådan befattning, hvilken var så mycket kinkigare, som hertigens finanser ingalunda voro i någon god ordning. Utgifterna

öfverstego alltid betydligt inkomsterna, envisa fordringsegare af alla slag saknades icke, hvilka nu vände sig till den nye geheimesekreteraren för att täfla om hans gunst, hvilket gjorde hans ställning än farligare och utsatte honom sjelf för allehanda frestelser. Dessutom anförtroddes man åt Weber musikundervisningen för de hertigligen barnen, prins Paul och de små älskvärda prinsessorna: Pauline — sedermera drottning af Württemberg — och Elise, sedan markgrefinna af Baden.

När köpmän, leverantörer, judar etc. blefvo för enträgna, fanns det ingen annan utväg än att söka hjälp hos kung Fredrik, hertigens broder, ehuru de båda bröderna alltid stodo i spändt förhållande till hvarandra. Weber ombetrodde nu att sköta dessa underhandlingar, och de stunder han måste tillbringa i den stränge monarkens kabinet voro förfärligt pinsamma för honom. Allt konungens misshumör öfver de obehagliga bekännelser den unge geheimesekreteraren hade att göra utgjöt sig i vredesutbrott mot den olycklige underhandlaren. Ofta fick han sitta timtals i antichambren, och när han slutligen fick börja sitt föredrag för konungen, skickade denne honom barskt ifrån sig utan att höra honom till slut. Webers förargelse häröfver kom honom en gång nästan att föranleda en katastrof. Då Weber en dag blifvit på detta sätt bortkörd företog han sig i sitt ungdomliga lättsinne en något malplacerad revanche. I korridoren till de kungliga gemakten mötte han nämligen en gammal fru, som frågade honom efter hoftvätterskan. Weber svarade henne: »Der bor hon», och pekade dervid på dörren till rummet, der konungen befann sig. Den gamla gick in och då kungen — som ej kunde tåla gamla fruntimmer — häftigt for ut emot gumman, framstammade denna, att en ung herre, som just kom ut från rummet, sagt henne, att den kungliga tvättfrun bodde der.

Konungen, högst förgrymmad, förklarade Weber sin fulla onåd och lät sätta honom i kammararrest. Under denna fångenskap skref Weber sin vackra sång: »Ein steter Kampf ist unser Leben».

För öfrigt kunde den obetänksamme unge mannen prisa sig lycklig att han genom hertig Ludvigs bemedling benådades af konungen och förskönades från vidare straff. Då emellertid sekreteraren fann, att hans bemödanden att bringa sin furstlige herres finanser i ordning totalt saknade utsikt till framgång, lemnade han dem å sido och inskränkte sin verksamhet åt andra honom anförtrodda åligganden. Sålunda vann han tid för omhulande af skön konst och sällskapligt umgänge med vänner deraf. Genom hertigens lifmedikus dr Kollin blef han sålunda introducerad i sådana familjer på platsen, i hvilka sinne för högre konst- och själsodling

herskade. För att fylla luckorna i sin bildning tillbragte Weber en god del af sina lediga stunder i kgl. biblioteket, der han under ledning af den älskvärda bibliotekarien, hofrådet Lehr, sysselsatte sig med historiska och filosofiska studier. I det hänseendet har Webers vistande i Stuttgart icke haft så ringa betydelse för honom.

Men ungdomen tog också ut sin rätt, och snart såg sig den lefnadsfriske, liflige och för lustiga streck upplagde unge konstnären indragen i en uppsluppen krets af unga kavaljerer och officerare, i hvilkas lif och tidsfördrif han icke utan behag deltog. Det gick då ganska fritt till vid ölkneipen i slottet, i hvilket Weber hade sin bostad, likasom i »Konungen af England», Schwaderers berömda restaurang, likasom på utvårdshusen om sommaren. Till dessa unga vivörer hörde också den joviale och älskvärde skriftställaren Hiemer, som förut varit officer, derefter skådespelare, och som sedermera kom i närmare beröring med Weber genom diktandet af texten till hans opera »Silvana».

Det största inflytandet på Webers konstnärliga utveckling hade emellertid Franz Danzi, kgl. hofteaterns kapellmästare, hvilken icke allenast var en särdeles duktig musiker utan äfven en man af omfattande bildning och utmärkta karaktärsegenskaper. Den 44-årige Danzi blef för den geniale unge konstnären en faderlig vän och rådgifvare, icke blott i afseende på musik utan i alla lifvets förhållanden, ja, man kan verkligen räkna honom för Webers goda engel under en tidsperiod, då denne stod i fara att gå förlorad på slippriga vägar, om det ej lyckats Danzis inflytande att skydda den unge konstbrodern för alla slags förvillelser och deras följder.

Danzi var mycket musikalisk, en äkta lärjunge af den skola som hufvudsakligen var riktad på det melodiska och rytmiska, äfven uti instrumentalmusiken, och det är omöjligt att han i det hänseendet utfövat stort inflytande på Weber. Under det man i hans tidigare instrumentalverk klandrat bristen på sång, prisade man under senare år rikedomerna derpå. Danzis talrika kompositioner på operan och kammarmusikens områden, mycket värderade på hans tid, äro nu förgätta; oförgätlig är deremot hans fruktbringande inverkan på hans geniale lärjunge, i hvars verk en oförminskad, aldrig sinande kraft innebor.

När år 1808 den förut i utlandet sig uppehållande amtman Faber, förvaltaren af hertig Ludvigs fasta egendom, återkom, blef Weber derigenom befriad från åtskilliga göromål men måste på prinsens önskan fortfarande sköta hans kassa äfvensom meddela de hertigligen barnen mera utsträckt undervisning och leda de musikaliska tillställningarna i hertiginnans salong. För sistnämnda ändamål skref Weber de hertiginnan tillägnade förtjusande *Six*

pièces à quatre mains (op. 10), den stora *Polonaisen* i Ess (op. 21), *Momento capriccioso* (op. 12) och andra verk.

Emellertid skred kompositionen af operan *Silvana*, om än långsamt, framåt, alldenstund Weber måste stückevis aftvinga texten från den allt annat än flitige Hiemer. Med hänseende till denna opera nödgades Weber närmare sysselsätta sig med Stuttgart-teatern, som kung Fredrik, efter att den förut varit förpaktad, åter lagt under hof-förvaltningen, och han hade så mycket mera skäl dertill, som den välvillige ministern greve Wintzingerode, hvilken hade högsta ledningen öfver teatern, lofvat att uppföra hans verk. Teatern, som med förkärlek var omhulad af konungen, stod då i hög blomstring, om än den stora publiken visade sig temligen likgiltig för densamma. Ett uppförande der af »Don Juan» hade väckt den första Napoleons stora beundran.

Om nu Webers sysselsättande med teatern var till fromma för hans konstnärighet, så blef å andra sidan det derigenom föranledda umgänget med det på den tiden för stränghet i seder ingalunda utmärkta teaterfolket moraliskt mindre nyttigt för den unge och lätt förledde konstnären. Särskildt förstod den förtjusande Gretchen Lang genom sin skönhet, sin talang och flödande kvickhet att så fångsla honom, att umgänget med henne och hennes krets af scenkamrater icke blott drog honom ifrån hans hittills varande umgängesvännar utan till och med ledde till försummelse i hans tjänst som sekreterare, lärare för de hertigluga barnen och ledare af aftonkonserterna. Så deltog han t. ex. i landtpartier, som ofta slutades med dryckesgillen, och festföreställningar vid födelsedagars firande bland det glada sällskapet, då Hiemer levererade den dramatiska texten och Weber musiken. Förmärsta lustigheten vid dessa föreställningar bestod deri, att fruntimmersrollerna spelades af män och de manliga af kvinnor. Från en sådan skämtkomedi leder också Webers opera *Abu Hassan* sitt ursprung.

(Forts.)

Litteratur.

A. B. Nordiska bokhandeln har utsändt:

Thalberg, Gustave: *Bland stjärnor*. En svensk impressaries erinringar från artistlif, resor och äfventyr i främmande länder, med 25 illustrationer och faksimile. Pr. kr. 3,75.

Ofvannämnda bok har följande tillägg: »To Mr Theodore Roosevelt, President of the United States of America, the great statesman, the fearless politician with the honest, upright character, the ideal man. I humbly and with sincerest admiration dedicate this book of mine in grateful remembrance of sympathy shown to myself and many

of my countrymen». Denna bok af vår landsman hr Thalberg (hans porträtt och biografi i Svensk Musikt. n:o 11 förra året) innehåller intressanta berättelser om hans resor på Atlanten, i Nordamerika, Mexico och Ryssland samt hans konsertturnéer med miss Ellen Beach-Yaw (porträtt i Sv. M. T. 1902, n:o 11), miss Minnie Tracey (portr. i Sv. M. T. 1901 n:o 16) Florizel von Reuter (portr. i Sv. M. T. 1901 n:o 18), marquis de Souza, Yvonne de Treville (portr. i Sv. M. T. 1903 n:o 8), och Luttemanska sextetten. Af dessa har endast miss Yaw icke konserterat här. Den fenomenala sopransångerskan, hvars röst går upp till fyrstruckna fissa (!) — nära en oktav högre än Kristina Nilsson och Adelina Patti — var för dyr för den tillämnade turnéen i vårt land. Af intresse är också förf:s omnämnande af personlig bekantskap med märkliga män såsom presidenten för Mexikanska republiken, Mark Twain, målaren Veretschagin, kapten Andersson, den siste kvarlevande af »Monitors besättning (f. 1824 i Halland) m. fl. Den underhållande boken utmärkes af en ledig stil.

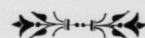
Musiktidning för Amerikas svenskar

är titeln på en med detta år utkommen tidskrift, utgifven i Minneapolis. Tidskriften (8 sid. kvartform.) uppgifver sig vara »Official organ of the American Union of Swedisk Singers». N:o 1 innehåller porträtt, med biografi, af Magnus Olson, svenska sångarförbundets första ordförande, vidare: Från Europas musikvärld, Sångarfesten i Chicago, sedd från svensk horisont, Bland Amerikas svenskar etc. och Fån Sverige. N:o 2 innehåller: Gustaf Wiklund, porträtt med biografi, litteratur, sångare m. m. (Båda nämnda biografier nekrologer), vidare: Huru Mozart komponerade, Ett allmänt svenskt sångarförbund, En svensk folkviseafton, Från Sverige etc. Tidningens utgivare är Victor Nilsson och priset 50 c. pr år.

Finsk tidskrift n:o 5. Första mars-häftet, innehåller: Ur Pacius' brevsamling af O. Andersson (forts.) — Musikens härkomst och uppgift, af Herbert Spencer (forts.) — Arbetarekonserter, af dr H. Pudor. — Musikbref från Budapest (Maikki Järnefelt, Aino Ackté), konsertkritik, etc.

Neue Zeitschrift für Musik innehåller i n:o 10: Adrian Rappoldi: Das repertoire der Violinspieler. Christian Sinding und sein II Violinkonzert — Neue Musikalien: A. Stradals Klavierbearbeitungen älterer Orgelmusik. — Bücherschau: Johannes Brahms als Mensch und Freund, v. R. v. d. Leyen, Oper und Konzert etc.; — n:o 11: Tonsetzer der Gegenwart. XVI August Bungert. Von Max Chop. (m. porträtt), — Noten am Rande etc; n:o 12: Dr Walter

Niemann: »Flauto solo». Musikalisches Lustspiel in einem Aufzuge (Dichtung von H. v. Wolzogen. Musik von Eugen d' Albert) — Noten am Rande, etc.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. operan.

- Mars 14, 18. Auber: *Fra Diavolo* (Pamela: fru Jungstedt; Fra Diavolo, lorden: hrr Ödmann, Mandahl); Balett: *Saltarello*.
- » 16. Bizet: *Carmen* (Don José: hr Ödmann; Micaela: fru Högberg.)
- » 19, 21, 25, 29. F. Halévy: *Judinnan*, opera i 5 akter af Scribe (Rachel, Eudora: fru ar Lykseth-Schjerven, Lindberg; Eleazar, prins Leopold, kardinal Brogni, Ruggiero, Albert, en härold: hrr Menzinsky, Malm, Svedelius, Wallgren, Mandahl, Grafström.)
- » 22. Boito: *Mefistofeles*.
- » 23. Mozart: *Figaros bröllop*.
- » 24. Tschaikowsky: *Eugen Onegin*.
- » 26. Puccini: *Tosca*.
- » 28. v. Flotow: *Martha*.
- » 31. *4:de Symfonikonserter* Beethoven: 1. Symfoni n:o 2, A-dur; 2. Konsert, G-dur för piano (frk Johanne Stockmarr) o ork.; 3. Symfoni n:o 3. Ess-dur (Eroica.)

Östermalmsteatern.

- Mars 14—31. Caryl: *Hertiginnan af Danzig*.
- » 18, 25. *Stabstrumpetaren* (matiné).

Musikaliska akademien.

- Mars 15. Kantele-afton af Olli Suolahti.
- » 13. Musikföreningens 71:a konsert. Biträdande: fru ar Lykseth-Schjerven, Clausen; hrr H. Malm, Å. Wallgren, k. hofkapellet. Dirigent: prof. Fr. Neruda. Program. Fr. Liszt: »Kristus», oratorium.
- » 20. Koncertföreningens 4 abonnem.-konsert. Biträdande: fru J. Claussen, hrr W. Klein, V. Wiklund, manskör. Dirigent: hr Tor Aulin. 1. Fr. Liszt: En Faust-Symfoni för stor ork, tenorsolo och kör samt orgel; 2. J. S. Bach: Konsert G-dur för 10-stäm. stråkorkester; 3. R. Wagner: Slutscen ur »Götterdämmerung». Brynnhilda: fru Claussen.
- » 30. Konsert af pianisten frk Gertrud Marcks och violoncellisten Heinrich Grünfeld.

Vetenskapsakademien.

- Mars 14. Konsert af fru Mally Högberg: Biträdande: Konsertmästare L. Zetterquist, hr John G. Jacobson.

- Mars 16. Konsert af frk Ellen Rosengren Biträdande: Löjtnant Percy Richards, hr J. G. Jacobsson.
- » 22. Konsert af fru Alda Ulf-sax-Füchslin: Biträdande: hr J. G. Jacobsson.

Sedan hr Nyblom och fru Lindberg en gång framträd i *Fra Diavolo*, den förre i titelrollen, den senare som Pamela, då vi ej hade tillfälle att närvara, har hr Ödmann och fru Jungstelt, såsom förut, uppträdd dessa roller. Någon nyhet har efter *»Siegfrid»* (d. 11 dec.) icke förekommit på operan. Efter uppträdandet af de länge hvilande *»Hans Heiling»* och *»Den förtrollade katten»* har på dessa följt ännu en sådan repris, med framträdandet af den sjuttioåriga *»Judinnan»* (1:a representationen af *»La juive»* på Stora operan i Paris d. 23 febr. 1835). Då denna opera för jemt 20 år sedan här uppfördes d. 17 mars 1886 var rollbesättningen följande: Rachel: frk Grabow, Eudora: frk Ek, Eleazar: hr Sellman, prinsen: hr Torslow, kardinalen: hr Strömberg. Åter gifven i sept. 1887 gafs Rachel af frk. Amalia Riego, Eudora af frk. Anna Klemming, prinsen af hr Stenfelt, för öfrigt som förut men d. 4 okt. framträdde hr Elmblad som gäst i kardinal Brognis parti. Sedan har operan icke, hvad vi erinra oss, uppförts intill nu, då det väl skett för att ge tacksamma partier åt fru Lykseth-Schjerven samt hrr Menzinsky och Svedehus. Den seriösa operan, stående nära Meyerbeers stil (hvars opera *»Hugenotterna»*, 1836, trängde *»Judinnan»* åt sidan) är pompös i sin uppsättning med lysande dräkter, dekorationer, baletter, katolska och kejserliga processioner etc. till scener från det bekanta kyrkomötet i Konstanz, der handlingen är förlagd, hvilken dock är föga historisk. Prinsessan Eudora och hertig Leopold äro fantasiskpelsar. Att denne prins skulle firas för att han *»slagit Husitens djärfva här»* är så mycket mindre *»historiskt»*, som det s. k. Husitkriget ej utbröt förr än en fem år efter det Hus blef bränd i Konstanz, dit han kom med lejdebref för att försvara sin tro. Sribes namn som textförfattare borgar emellertid godt för libretton och musiken, i äldre stil, innehåller åtskilligt som låter höra sig. Första akten bjuder ringa intresse och körerna i denna likasom för öfrigt i operan äro rätt matta. Andra aktens påskfest hos Eleazar är vacker och i god stil. Bekanta äro i denna arier och duetter, likaså Eleazars stora aria i slutet af fjärde akten; flera ensembler och särskildt slutakten äro ganska storslagna. Utförandet var särdeles i Rachel och Eleazars partier utmärkt och hr Menzinsky sjöng sin svenska text berömvärdt. Hr Svedehus' dukiga bas lämpar sig väl för kardinalen, men den föreföll dock något sträf och till

intonationen osäker. Val på sin plats voro äfven fru Lindberg och hr Malm i Eudoras och Leopolds roller.

Franz Liszt har varit representerad med för oss nya storverk både på Musikföreningens och Konsertföreningens senaste konserter. Å den förra med oratoriet *»Kristus»*, å den senare med hans *»Faust-symfoni»*, såsom synes af ofvanstående. Vi måste till ett följande nummer uppskjuta närmare omnämnande af dessa verk och Konsertföreningens program för öfrigt. Konserterna gäfvos för fulltalig publik, med bästa utförande och varmt erkännande å publikens sida. — Sedan vi nu fått tillfälle att höra den unge kantele-spelaren och sångaren Olli Suolathi, så kunna vi konstatera, att han på sitt instrument (af nymodig konstruktion, en trekantig, cittran lik, besträngad låda) besitter stor färdighet och med en rätt behaglig baryton framför sina dels vemodiga finska folkvisor, dels muntrare sådana i enkel folkton. Publiken mottog med mycket bifall samtliga programmen och framkallade ett par extra nummer. Den konsert som fru Mally Högberg gaf d. 14 mars inbringade den behagliga sångerskan stort bifall, och sällan har kritiken så samstämmigt lofordat en artist, som det skedde med henne i följande dagens tidningar. I vårt föregående nummer karakteriserades fru Högbergs talang jemte meddelandet af hennes porträtt. Med sin höga sympatiska röst och sitt uttrycksfulla föredrag framkallade hon redan i inledningsnumret lifligt bifall genom Beethovens svåra konsertaria *»Ah perfido!»* Hennes program upptog för öfrigt fyra sånger af Fr. Schubert (*Die Krähe*, *An die Musik*, *Ständchen*, *Die Forelle*), samt af Merikanto: *Erlöschende Glut*, *Järnefelt: Solsken*, *Stenhammar: Stolts Adelin*, *Peterson-Berger: »Att sorg du mig gjort»*, *Marits visor* etc. Aftonens nöje förhöjdes af konsertmästaren Lars Zetterquists utmärkta spel i Beethovens *G-dur-sonat* op. 30 n:o 3 tillsammans med hr J. G. Jacobson, som spelade solo en novelett af Sjögren och skötte ackompanjemanget. De sedan följande sångafsnar af frk Rosengren och fru Alda Ulf-sax-Füchslin skola i nästa nummer omnämnas, likasom relaterandet af de allra senaste konserterna, operornas sista symfonikonserter samt Gröufeld-Marcks konserten.

Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten.

Musikaliska akademien höll d. 22 mars under ordförandeskap af vice præsens, justitierådet Karl Silfverstolpe, ordinarie månadssammankomst.

Sedan vice præsens inför akademien anmält, att dess ledamot med. lic. Ernst Fogman afidit, företogs till be-

handling inkomna remisser och skrivelser samt löpande ärenden.

Till revisorer af förra årets räkenskaper valdes f. d. hofrättsrådet C. H. Munthe och tonsättaren Bror Beckman. Vidare anmäldes, att fru doktorn Hilma Svedbom öfverlämnat till akademien en donation på 40,000 kr., hvaraf räntan skall användas till stipendier åt elever vid musikkonservatorium. Slutligen anmäldes gåfvor till biblioteket från tonsättaren S. A. E. Hagen i Köbenhavn samt musikförläggarna hrr Elkan & Schildknecht samt Carl Johnn härstädes.

Nya Filharmoniska sällskapet gifver sin andra abonnementskonsert tisdagen den 3 april kl. 1/2 8 e. m. i Östermalms kyrka, och bjuder sällskapet denna gång på ingen'ing mindre än Joh. Seb. Bachs Matteus-passion, som senast utfördes här den 11 mars 1895 å Musikaliska akademien under dir. Andreas Halléus anförande och med fru Edling, frk. Hulting, hrr Salomon Smith samt Max och Agnar Strandberg i solopartierna. Nu gifves emellertid verket i ett vida fullständigare skick än förut, i det flere betydelsefulla nummer, som då voro uteslutna, komma att utföras.

Som solister medverka fruarna Dina Edling och Davida Afzelius-Bohlin samt hrr W. Klein och Åke Wallgren, Percy Richards och John Husberg. Dir. Otto Olsson biträder vid orgeln. Hr Wilhelm Stenhammar dirigerar det hela.

Den andra vokala folkkonserten med kommunalt understöd gafs af Stockholms borgarskolas konsertkör (dirigent dr Karl Valentin) söndagen den 25 mars i Musikaliska akademiens stora sal. Programmet upptog körer och soli af Aug. Söderman och A. d. Fr. Lindblad, däribland den senares *»Om vinterkväll»*. Biljetterna voro i förväg sålda vid borgarskolans arbetareafdelningar.

Carl Fredrik Lundqvist, vår värderade opera- och konsertsångare, gifver som en afslutning — efter hvad det säges — på sin sångarbana en afskedskonsert i Katarina kyrka den 7 nästkommande april.

Fru Clary Morales, född Asplund, förbereder en romansafon till onsdagen den 11 april i Vetenskapsakademiens hörsal.

Allmän sångarfest 1907. Dir. musices I. E. Hedenblad har utsändt ett cirkulär, hvori han anhåller om att från alla Sveriges landsändar skall till honom insändas namnuppgift å alla större och mindre manssångföreningar, som finnas.

Organisationskomiténs närmaste uppgift är att anordna en allmän sångar-

färd 1907, liknande den vid Stockholmsutställningen 1897. Kronprinsen har äfven denna gång förklarat sig villig att vara komiténs beskyddare.

Gåfvor till Musikhistoriska museet. Till museets porträttsamling har bankdirektören Rudolf Gagge i Västerås som gåfva öfverlemnat en af omkring 600 nummer bestående, synnerligen omsorgsfullt ordnad samling porträtt af in- och utländska musici och sceniska artister. Af signora Eleonora Duse fick museet under hennes härvaro mottaga den celebra konstnärinnans porträtt i stor fotografi med hennes egenhändiga påskrift. Af herr Carl Sjöstedt har öfverlemnats ett porträtt af den på 1850-talet högt uppburna och i synnerhet i Madrid och Wien mycket firade svenska sångerskan Euphrosyne Leman, sedan gift med grosshandlaren i Göteborg August Abrahamsson.

Operasångaren Sven Nyblom är från och med maj månads början engagerad till gästspel vid kungliga teatern i Köpenhamn. Han tillträder detta i och med att operasångaren Cornelius får permission för sitt stundande uppträdande i Bayreuth.

Svensk musik i utlandet. Société nationale des beaux-arts i Paris anordnar denna säsong en serie internationella kammarmusik- och orkesterkonserter, hvarvid verk af nu levande tonsättare äro ämnade att uppföras. Bland kammarmusikverk, som insändts från en mångfald tonsättare af olika nationalitet, har juryn, som bland sina medlemmar räknar Camille Saint-Saëns och Gabriel Fauré, antagit till utförande Gustaf Höggs ofta spelade pianotrio op. 15. I sammanhang härmed må nämnas, att en del af nämnda tonsättares orgelkompositioner, hvilka förut af de framstående orgelspelarna Merikanto, Krafft och Isler spelats på konserter i Helsingfors, Berlin och Zürich, denna säsong komma att af den världsberömda orgelvirtuosen och komponisten Alex. Guilmant i Paris spelas på någon af hans konserter i Trocadéro.

Svensk operett i Helsingfors. Kontrakt har nyligen afslutats mellan direktionen för Brunnshusbolaget i Helsingfors och kamrer August Bodén i Stockholm att under sommaren uppföra operetter å bolagets teater. Sejouren börjar omkring den 1 juni och afslutas den 15 augusti.

Hr Bodén har, som bekant, ett par föregående somrar uppfört operetter i Helsingfors med ett sällskap, sammansatt af sujetter vid direktör Ranfts teatrar.

Från våra grannland.

Köpenhamn. Febr. 22 — mars 4. Beträffande teaternes musikpjäser denna tid har Kgl. T. endast uppfört »Mignon», Casino fortsatt med »Yduns Fabler» och Fredriksbergs med »Madam Scherry» och Zigenarbaronen. — D. 22 febr. gaf frök. Caponsacchi sin 2:a och sista konsert, Mischa Elman dagen derpå en »populär afskedskonsert», spelande bl. a. en konsert af Vieuxtemps. Ceciliaföreningens madrigalkör konserterade d. 28, då programmet bl. a. upptog: solonummer för Clavicymbal (fr. 1723), spelade af prof. Fr. Rung, »Kyrie» af Mozart (komp. vid 10 års ålder), J. S. Bach: Sonat, Ess d., för clavicymbal och flöjt.

Musikföreningens 3:e konsert, 27 febr., hade på programmet: Beethoven: Sorgmarsch ur Eroicasymfonien; Mozart: Motett och symfoni (Jupiter); Saint-Saëns: »Syndafloren». Den 3 mars gaf Joh. Svendsen och kgl. kapellet sin 3:e symfonikonsert under medverkan af den berömda violinisten Eugén Ysaye. Programmet upptog: 1. Joh. Svendsen: Förspel till »Sigurd Slembæ»; 2. M. Bruch: Skotsk Fantasi (hr Ysaye); 3. H. Wolf: Italiensk serenad; 4. a.) Chausson: Poème, b) Saint-Saëns: Caprice en forme de vals (hr. Y.); 5. Beethoven: Pastoralmofoeien.

Mars 5—21. Kgl. teaterns musikpjäser denna tid ha utgjordts af »Mignon». »Orfeus och Eurydike», »Don Juan», »Simson och Delila» samt »Elverhöj» och baletten »Toreadoren». Casino har fortfarande bjudit på »Yduns fabler» Fredriksbergsteatern på »Madame Scherry». D. 7 gaf Eugen Ysaye konsert, d. 6 Wolfgang Hansen sin andra kammarmusik-soaré, hvars program upptog 1. R. Schumann: Pianotrio, op. 80; 2. Herzogenberg: Trio, op. 61 D'ur, för piano, oboe och horn (ny); 3. Davidoff: Kvintett, op. 40 Gm. för piano, 2 violiner, alt och violoncell. För öfrigt har gifvits sångafton af Paul Schmiedes, pianoafton af Percy Grainger, Ax. Schiölers 2:a orkesterkoncert med biträde af fru Ellen Gulbranson, kammarmusik-konserter af Fini Henriques och Privat kammarmusikförening, samt D. 17 konsert af Arthur Vecsey biträdd af sångerskan fru D. Gruuert.

Kristiania. Mars 5—24. Nationalteatern har upptagit Mæterlincks »Pelléas och Melisandre» och af andra pjäser med musik uppfört »Fossegrimmen» och »Maria Stuart i Skottland». Centralteatern har denna tid hållit i med Planquettes »Surcouf», och Fahlströms teater bjudit på »Resan till Kina». — Af konserter gafs en sådan d. 7 af frk. Therese Stang, d. 13 en kompositionskonsert af Eyvind Alnæs med biträde af fru Clara Hultgreen och hrr Brandt-Rantzau samt Jak. Endregaard. Programmet upptog 10 sånger, Variationer, Souvenir och Caprice för

piano samt Marche symphonique för 2 pianon. D. 17 gaf Musikforeningen sin 5:te abonnemangskonsert med biträde af pianisten Arthur Schnabel, N. Buch och Holters körförening och följande program: 1. Schubert: Symfoni, Cdur; 2. Beethoven pianokonsert Cdur; 3. Elling: Psalme för kör, barytonsolo och orkester; 4. a) Brahms: Romans, b) Schubert: Inromptu, Bdur, för piano, Valse noble; 5. R. Wagner: förspel till »Lohengrin». Edvard Grieg gaf en konsert d. 21 med egna piano- och sångkompositioner.

Helsingfors. Mars 6—25. Den ryska operan har fortsatt på Alexanders-teatern med biträde af flere artister från Kejs. operan i Petersburg och rikhaltig repertoar, som upptagit: »Traviata», »Rigoletto», »Pajazzo», »Eugen Onegin», »Faust» samt Tschaikowskys »Spader dam», Glinkas »Lifvet för Tsaren», Rimskij-Korsakows »Tsarens fästmo» och »Russalka» af Dargoidhelsago jemte en balett »Pachita». Af musikpjäser på de andra teatern denna tid har Svenska T. uppfört »Pelléas och Melisandre» musik af Sibelius) med fru Harriet Bosse som gäst och biträde af Filharmoniska orkestern. Finska T. har gifvit »Regina von Emeritz» och »Thukimo ja Kuninkuontytär» med musik af Sel. Palmgren; Folkteatern »Trollkarlen från Nilen», »Corneilles klockor», »Orfeus i underjorden» och »Vermvändingarne».

Den 9 mars konserterade åter Petersburgska stråkkvartetten med fru S. Davydoff som pianist och utförde. 1. Grieg: Kvartett, op. 27; 2. Arensky: Pianokvintett, op. 51, 3. Schumann: Kvartett op. 41. Den 12 mars gafs konsert af Filharmoniska sällskapet för dess orkesters pensionskassa med kompositioner af Sibelius: 1. Symfoni n:o 2; 2. Violinkonsert af hr H. Greves mähl; 3. Pelléas och Melisandre, suite för liten orkester. Vid sällskapets 10:de symfonikonsert d. 22 mars upptog programmet: 1. Sibelius: Symfoni n:o 1; 2. Schillings: »Das Hexenlied» (melodram); 3. Sinding: Rondo infinito. Grefvinnan Aina Mannerheim, biträdd af pianisten O. Merikanto, har d. 14, 16 och 18 mars här gifvit konserter. En välgörenhetskonsert gafs d. 19 mars på Svenska teatern med biträde af artister från ryska operan på Alexanders-teatern, då programmet upptog 1:a akten af »Traviata», 2 »Spader dam» (intermezzo), 3. Deklamation (fru Bosse), 4. Balettdivertissement och 5. »Leoncavallos »Pajazzo». De populära konserterna i Societetshuset ha fortgått under hrr Kajanus' och Sitts direktion med biträde af instrumental-solister.

Från andra land.

Leipzig Eugen d'Alberts lustspel »Flauto solo» har efter premiären i Prag och uppförande i Stuttgart nu äfven hunnit hit och gifvits med stor framgång.

Vid kammarmusik-konserten d. 24 febr. i Gewandhaus medverkade som pianist och komponist. Sr. Durchlaucht Heinrich XXIV, Furst Reuss i en sin sonat (op. 22, G-dur) för piano och viola, såväl kompositionen som den höge pianisten berömmes såsom talangfulla.

Nizza Saint-Saëns nya opera »L'Anacréon» har nu haft sin premiär härstädes.

Dödsfall.

Arensky, Anton Stepanowitsch, komponist och konservatorielärare, f. den 30 juli 1861 i Nowgorod, har nyligen aflidit. Han studerade 1879—82 vid konservatoriet i St. Petersburg, blef 1883 kompositionslärare vid Moskwa-konservatoriet och 1895 kallad till Petersburg såsom dirigent för kejsarens hofsångarekapell. En af Rimskij-Korsakows mest begåfvade lärjungar, vann han för en kantat, »Erlkönig», konservatoriets guldmedalj. Han har i utlandet gjort sig ett namn genom kompositioner af kammarmusik (Pianotrio, D-moll, stråkkvartetter), och har äfven komponerat instrumentalkonserter, symfonier, sonater, pianostycken och sångverk samt operor: »Ein Traum auf der Wolga» (Moskwa 1892), »Raphael» (1895) och »Nal und Damajanti».

Duvernoy, Henri Louis Charles, sångprofessor vid Paris-konservatoriet, kompositör, har skrivit flere instruktiva sångverk och lätt pianomusik. Född d. 16 nov. 1820 i Paris, afled efter mer än 40-årig pedagogisk verksamhet i böjan af året.

Gioracchini, Gioracchino, violinvirtuos, † 8 jan. i Florenz, 81 år. Konsertmästare vid Toskanska hofvet och violinprofessor vig kgl. musikakademien, lärjunge af Giorgetti. Har gjort sig bekant på konsertresor i utlandet.

Holmes, Henry, violinvirtuos, f. 7 nov. 1839 i London, har aflidit i San Francisco, (sistl. dec. el. jan.) der han de sista sjutton åren varit bosatt. H. Holmes och hans broder Alfred, likaså utmärkt violinist, konserterade i Stockholm 1862—63. (Alfred, som sedan slog sig ned i Paris, dog den 4 mars 1876). Henry besökte åter Stockholm 1865 och 1870 och var sedan 1865 bosatt i London, der han 1883 blef

violinlärare vid Royal College of Music, mycket ansedd som solist och kvartettspelare. Han har komponerat 5 symfonier, en violinkonsert, 2 stråkkvartetter, violinsoli, konsertuvertyr, kantater och sånger samt utgifvit äldre violinsonater.

Krauss, Gabrielle, en af nutidens berömdaste operasångkor, f. 24 mars 1842 i Wien, afled i jan. i Paris. Dotter af en embetsman, blef hon 11 år gammal elev vid konservatoriet och sedan af fru Marchesi i Paris. Hon gjorde sin första debut i Wien 1860 såsom Mathilda i »Wilhelm Tell». 1867—69 tillhörde hon den italienska operan i Paris. Efter längre vistelse i Italien uppträdde hon vid den nya Pariseroperans invigning 5 jan. 1875 och tillhörde sedan denna såsom en af dess förnämsta krafter till 1888, då hon lemnade scenen och sedan verkade som konsertsångerska och sånglärarinna. Bland hennes förnämsta roller kunna nämnas, Fidelio, Norma, Aida, Desdemona, Recha etc. Hon blef 1870 hedersledamot af »Société des Concerts du Conservatoire», 1880 »officier» af hederslegionen och var äfven kejs. österrikisk kammarsångerska.

Köster, Louise, f. *Schlegel*, ford. firad operasångerska, f. 1823 i Lübeck; uppträdde först på Leipzigs Stadtteater 1838, tillhörde därefter Berlin-operan. Gift med skalden Hans Köster i Schwein, afled hon der i slutet af förra året. 1863 tog hon i Fidelios parti afsked af scenen.

Milde, Rosa von, f. Agthe, utmärkt och behaglig operasångerska, kreerade Elsa i »Lohengrin» (vid första uppförandet 28 aug. 1858 i Weimar). Dotter af en klarinettist, föddes hon 25 juni 1827 i Weimar, hvars hofteater hon tillhörde 1845—1876. Hon var elev af Franz Götze och verkade efter afgang från scenen såsom sånglärarinna, privat och i Weimars musikskola. Hennes man, H. F. v. Milde, tillhörde äfven länge samma scen och verkade likaledes som sånglärare. Han kreerade Telramund i »Lohengrin» 1850 och afled 1899.

Sander, Constantin, musikförläggare, f. 1826 i Breslau, † d. 21 dec. i Leipzig. 1856 öfvertog han det ansedda Leuckart'ska förlaget, som till 1870 befann sig i Breslau och betydligt utvidgades efter S:s öfverflyttning till Leipzig nämnda år.

Schelper, Otto, utmärkt operasångare, (baryton) f. i Rostock 10 apr. 1844, † d. 10 jan. i Leipzig, hvars Stadtteater han tillhörde från 1877. Han hade dessförinnan verkat som operasångare i Bremen (1860), Köln, Berlin och åter 1873—76 i Köln samt debuterade i Leipzig 1876 som Telramund; var särskildt känd som betydande Wagner-sångare.

Speidel, Ludwig. Mångårig kritiker i »Neue freie Presse»; † i Wien i jan. 76 år.

Spindler, Fritz, pianist och komponist, f. den 24 nov. 1817 i Wurzbach, n. Lobenstein, † 27 sistl. dec. i sin villa i Lössnitz. Från 1841 till slutet af 1880-talet verkade han som pianolärare i Dresden. Spindler är mest bekant för sina till hundratal uppgående mer och mindre »briljanta salongskompositioner» (»Husarenritt», »Wellenspiel» etc.), för sina operatransskriptioner samt sonater och sonatiner till pedagogiskt ändamål. Spindler var en bildad musiker och har bl. a. komponerat 2 symfonier, pianokonsert, stråkkvartett, pianokvartett, trior m. m.

Weber, Mirosław, konsertmästare vid hofteatern i München, utmärkt violinvirtuos och kvartettspelare, äfven bekant som komponist. F. 9 nov 1854 i Prag, utbildades han i violinspel först af fadren och uppträdde 10 år gammal inför kejsaren af Österrike. Han studerade sedan 1870—73 vid Pragkonservatoriet, blef hofkapellist i Sondershausen, 1875 hofkonsertmästare i Darmstadt, der han bildade en stadigvarande stråkkvartett. 1883 blef han hofkonsertmästare i Wiesbaden och 1893 i München, der han ock ledde en stråkkvartett. Af hans kompositioner kunna nämnas 2 stråkkvartetter (en prisbelönt), en prisbelönt stråkkvintett, en septett f. stråkinstrument, klarinett, fagott och 2 horn (prisbelönt), 2 orkestersuiter, violinkonsert (1899), operorna »Der selige Herr Vetter» och »Die neue Mamsell», en balett m. m.

Sentenser.

Den bästa fuga är den som publiken t. ex. tager för en Straussvals, med andra ord der de konstnärliga rötterna äro dolda som hos växten, så att man endast ser blomman.

Rob. Schumann.

* * *

Inga studier förslå, der naturanlag saknas.

J. W. v. Goethe.

* * *

Låtom oss vända tillbaka till förflutna tider — och det skall vara ett framsteg.

G. Verdi.

* * *

Konstens uppgift är endast det sköna.

G. E. Lessing.

Svensk Musiktidning.

Nordiskt Musikblad. — 26:te årgången. — För hvarje musikaliskt hem, utgifves 1906 efter samma plan som förut, innehållande *populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier etc.* Tidningen utkommer två gånger i månaden (utom juli—aug.). Pris 5 kronor pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditionen, Kammakaregatan 6, 1 tr. öfv. gården, i bok- och musikhandeln*, å posten och tidningskontor. *1 landsorten bäst å posten.*

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, där musiklivet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder etc., biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m.

OBS. Porträtt med biografier i *N:o 1: Oskar Bolander. — A. M. Myrberg; — Signe Rappe; N:o 2: W. A. Mozart. — Sigrid Vesterlind. — Edouard Risler. N:o 3: Anna Ullgren. — Marguerite Caponsacchi. — Mischa Elman; N:o 4: Magna Lykseth-Schjerven; — N:o 5: Fridolf Book; — N:o 6: Mally Högberg.*

J. G. Malmsjö
**PIANINON
FLYGLAR**
Göteborg.

PIANOLEKTIONER

efter bästa metod, ledande till god teknisk och verkligt musikalisk utbildning, meddelas af undertecknad till moderat pris. Anmälan kan äfven ske skriftligen. Mottagning kl. 9—10 f. m. och 3—4 e. m. Tel. Brunkeberg 14 97.

Kammakaregatan 6, 1 tr öfv. gården.
Frans J. Huss.

Å Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6, samt i bok- och musikhandeln finnes till salu

MELODISKA MINNESBLAD

4 Pianostycken — *Barcarole, Mazurka, Canzonetta, Nenia* — af Frans J. Huss. Pris 1 kr.

Albumblad.

5 melodiska tonsstycken
af

Adrian Dahl.

(Romans. Humoresk. Perpetuum mobile. Aftonstämning. Marche triomphale). — *Prisbelönt musikbilaga* — finnes till salu å 1 kr. å Svensk Musiktidnings expedition.

Pianinon

nya till salu och uthyrning billigt.

Döbelnsgatan 38 D.

(G. 7251)

J. P. Alrickson.

Svensk Musiktidning

inbindes i starka klotband med guldpressning för 1: 50 pr årg. om man hänvänder sig till A. F. Högbergs Bokbinderi, 22—24 David Bagaresgata.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris endast kontant å expeditionen.

För Porträttsamlare!

Fina Sköntrycks-exemplar af Svensk Musiktidning, flera årgångar, säljas billigt å tidningens expedition.

Pianomagasin.

Svenska Pianinos: Största lager från J. G. Malmsjö, Kongl. Hölleverantör, S. Andersson, Bergqvist & Nilsson, I. P. Löfberg & C:o, Stavenow & C:o m. fl.

Utländska Pianinos: från G. Schwechten, Steinweg Nachf. och Uebel & Lechleiter.

Flyglar: från J. G. Malmsjö, Steinweg Nachf. m. fl. — **Orglar:** från Mason & Hamlins världsberömda firma.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Gust. Pettersson & C:o,
13 Malmstiådgatan 13, Stockholm.

Vikarie

sökes att från och med den 1 instundande maj tills vidare bestrida **klockare- kyrkosångare- och organist-** befattningarna inom Stora Herrestads och Borrie församlingar samt därmed förenad skyldighet att undervisa församlingarnes skol- och nattvardsbarn i sång. Lönen utgår, för år räknadt, med 450 kronor förutom arrendet af till klockarebostället hörande 32 tunnland och bostad. Ansökningshandlingar, åtföljda af betyg, böra insändas till kyrkorådet i Stora Herrestads och Borrie församlingar, senast den 1 instundande april.

Stora Herrestad pr Ystad d. 3 Mars 1906.

Kyrkoråden.

(A. G. B. 1028.)

Zonminnen.

Melodiska Pianostycken.

Jubelpolonäs, Canzonetta, Gamla tider, Valse mignonne, God natt! af *Fr. J. Huss.* Pris 1 kr.

Säljes och rekvireras hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Kammakaregatan 6.*

INNEHÅLL:

Heinrich Grünfeld (med porträtt) — Johanne Stockmarr (med porträtt) — Om »Faust»-musiken — Karl Maria v. Weber i Stuttgart — Litteratur — Från scenen och konsertsalen — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land — Dödsfall — Annonser.